

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr. 7 Oktober 2001 Een uitgave van de Stichting Garabandal Centrum Nederland.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk. K.v.K. 27184198 Email: maryann@wanadoo.nl www.garabandal.nl

Tel. 06-20445819 - Rek. 55.94.77.716 België: 750-9537643-82. Redactie en Pelgrimsvervoer:

Wim Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Tel 0252-214191 - Rek. 3572.31.678

Email: w.langeveld@worldonline.nl Rie van der Ven Fonds 3572.12.959 (voor minder draagkrachtige pelgrims)

VOORWOORD

Beste lezers,

Van Zaterdag 28 April tot Vrijdag 4 Mei van dit jaar organiseerde onze Stichting de 1^e Groeps pelgrimage naar Garabandal. En zoals ik mijn vorige Nieuwsbrief schreef zou het een soort voor-oefening zijn voor de dag van het Grote Wonder, om ervaring op te doen bij het begeleiden van een groep mensen, oplossingen te vinden bij het tegenkomen van allerlei moeilijkheden. Het leren omgaan met verschillende karakters enz.

Wij waren met totaal 33 pelgrims, waaronder een echtpaar uit Australië.

Het is een bijzondere reis geworden. Er hebben zich allerlei moeilijkheden voorgedaan. Problemen moesten opgelost worden. Enz. Bijzonder was natuurlijk wel de aanwezigheid van een cameraploeg van KRO Kruispunt die in het algemeen een redelijke reportage heeft gemaakt van Garabandal en onze groep. Alhoewel men naar mijn weten te veel geknipt heeft bij de eindmontage. De boodschap van Garabandal is niet aan bod gekomen. Doch, Garabandal heeft voor de 1^e maal de media gehaald, mede dankzij het optreden van Prof. Rutten. De toekomst zal leren wat de waarde hiervan geweest is.

Onze tiener bedevaarster Sandra Huijg heeft voor U een leuk reisverslag geschreven onder de titel:

'Bedevaart naar Garabandal.'

Op 7 Oktober 1571 werd de Turkse vloot in de Griekse wateren van Lepanto door de gezamenlijke vloten van Venetië, Genua, Spanje en de toenmalige Pauselijke staten verslagen. Voor en tijdens de zeeslag werd onder leiding van de H. Paus Pius V vurig de rozenkrans gebeden.

Op Zondag 7 Oktober 11 begon de westerse Alliantie doelen te bombarderen in Afghanistan, als reactie op de vernietiging van het World Trade Centre op 11 Sept. in New-York door zelfmoord-terroristen van de Islamiet Osama Bin Laden. Toeval, of gaat het Christendom de definitieve eindstrijd aan met de Islam? Een serie over de islam en de recente apocalyptische gebeurtenissen.

Bid de rozenkrans!! In deze rozenkransmaand een terugblik op de verschillende Verschijningen van de van Maria, waar het Rozenkransgebed een belangrijke

INHOUD:

- ◆ Voorwoord
- ◆ Op bedevaart naar Garabandal.
- ◆ 7 Okt. 1571 - 7 Oktober 2001 (1)
- ◆ Bernadette en haar Rozenkrans, wij en onze Rozenkrans
- ◆ De pijnbomen.
- ◆ Informatie

rijke plaats inneemt.

De pijnbomen. Dat geheimzinnige groepje dennenbomen even boven Garabandal, tegen een berghelling gelegen, waar Maria vele verschenen is. Een impressie van een studente die op deze mystieke plaats haar ontmoeting met de hemel had.

Tot slot ons informatie-hoekje. Waar o.m. informatie over de Foyer van Marthe Robin in Leuvenheim

Wilt U ons financieel blijven steunen, opdat wij deze bescheiden Nieuwsbrief bij tijd en wijle kunnen laten verschijnen, hier is het banknummer van de Stichting in Sassenheim, Rabobank:

Rek. nr. 3572.31.678

Dank U wel! Wim Langeveld. Oktober 2001. □

De Boodschappen van Garabandal

18 Oktober 1961 - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het H. Sacrament te bezoeken. Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 Juni 1965 - Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L.Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreurde het dat steeds minder belang werd gehecht aan de H. Eucharistie.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd.

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het lijden van Jezus te overwegen.

Op bedevaart naar Garabandal

door Sandra Huijg

Zaterdag 28 april 2001

Na een goed verlopen, toch vermoeiende reis met de trein, het vliegtuig en de bus, bereikten we rond 6 uur het bedevaartplaatsje in Noord- Spanje: San Sebastian de Garabandal.

Het dorpje is schitterend gelegen in de Cantabrische bergen. Nadat we allemaal een kamer in één van de 3 pensions hadden gekregen (bij Amalia, Paquita of Miguel), schoven wij aan voor het avondeten.

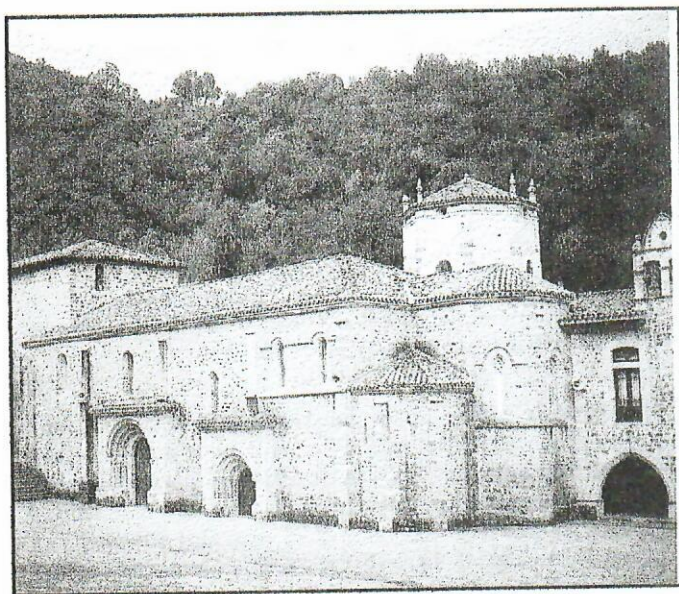
Om acht uur baden we met de dorpsbewoners de rozenkrans, wat daar nog steeds iedere avond wordt gedaan. We waren moe van de reis en gingen snel naar bed.

Zondag 29 april

Vandaag bleven we de hele dag in Garabandal.

Na de H. Mis met Pater v.d. Bol, bezochten wij de plaatsen waar de verschijningen begonnen. Sommigen van ons gingen over een rotsachtig weggetje naar de pijnbomen, de plaats waar Maria vaak is verschenen. Het is daar een heel bijzondere plek van vrede, rust en stilte. Op de weg naar de pijnbomen toe, staat een grote afbeelding van de Heilige Aartsengel Michaël op de plaats waar hij verschenen is aan de vier meisjes. Ook op de plaats waar Maria voor de eerste keer is verschenen, op 2 juli 1961, staat een afbeelding.

Maandag 30 april

Met de bus gingen we naar het klooster van de paters Franciscanen, Santo Toribio de Liébana. Hier wordt een stuk van Jezus' kruis bewaard. Dat mochten we vereren en we kregen daarna een mooi gedenkplaatje. Het klooster ligt vrij hoog in de bergen. De sneeuw kwam met dikke vlokken naar beneden!

Daarna reden we door naar Fuente Dé. Onderweg konden we de prachtige, met sneeuw bedekte Picos de Europa (de Toppen van Europa) zien. Doordat het sneeuwde, regende en het bewolkt en ook erg koud was, had het helaas weinig zin om daar met de kabelbaan naar boven te gaan.

's Middags aten we in een restaurant wat onze reisleider Wim en onze Spaanse tolk Rodrigo voor ons gereserveerd hadden. Toen we weer in Garabandal aangekomen waren, deed onze Pater weer de H. Mis. Deze hadden we -zoals eigenlijk gepland- helaas niet in het

klooster kunnen vieren vanwege onze late komst en het grote aantal bezoekers.

Eén van onze pelgrims werd vandaag in het ziekenhuis opgenomen met een zware longontsteking.

Dinsdag 1 mei

Eerst hadden we de H. Mis. De Pater wilde niet nog eens dat we de Mis zouden moeten uitstellen, zoals op maandag.

Daarna gingen we met de bus naar Covadonga, een prachtig bedevaartplaatsje, dat ook wel het Lourdes van Spanje wordt genoemd.

Het plaatsje tussen de hoge bergen, heeft ook een grot. Ook hier was het rustig en stil, je hoorde alleen het water van de schitterende waterval. Er hing een grote foto van het bezoek van de paus aan dit heiligdom.

In Covadonga werden de opdringende moslims, door het gebed tot Maria, rond het jaar 718 verslagen en teruggedrongen.

In hetzelfde plaatsje hebben we gegeten en zijn toen weer richting Garabandal gegaan.

Woensdag 2 mei

Vandaag gingen wij naar Limpas, een plaats gelegen in de buurt van Santander. In de kerk hangt een groot kruisbeeld met de stervende Christus. In 1919 zagen eerst kinderen en later grote mensen dat Jezus op het kruisbeeld met zijn ogen knipperde en later ook dat er zweet van Zijn gezicht afliep. In deze kerk hebben wij de H. Mis gevierd. Daarna hebben we gegeten in een dichtbij gelegen restaurant. Het was daar erg gezellig.

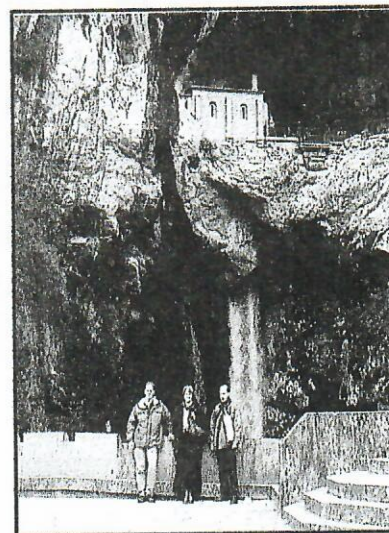
Nadat we lekker gegeten hadden, gingen we naar het Mariaheiligdom 'Bien Aparecida'. Aan de buitenkant zag het er heel eenvoudig uit, maar eenmaal binnengekomen keken we onze

Bij het heiligdom 'Bien Aparecida' Zittende, Sandra onze journaliste met haar zusje Sophie, haar moeder en andere landgenoten.

ogen uit. Het was er zo mooi! Een mooi en hoog gouden altaar, waar bovenin Maria troonde in een glazen huisje. Iedereen filmen en foto's maken, natuurlijk. We mochten achter het altaar de trap op om de relikwie te kussen. Ook buiten hebben we foto's gemaakt, want het heiligdom lag mooi in de bergen met prachtig uitzicht en de zon scheen!

Hierna reden we door na het ziekenhuis in Torrelavega, waar onze medepelgrim lag. We hoorden dat het redelijk goed met hem ging,

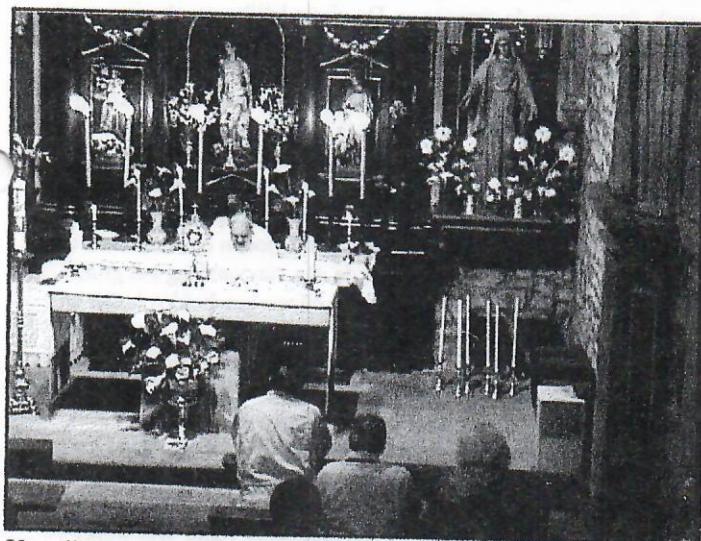
maar dat hij nog een aantal dagen in het ziekenhuis moest

blijven. Het was wel een teleurstelling dat we niet naar het strand gingen, we zijn er slechts even langs gereden. Maar ja, we hebben nog een hele zomer voor ons, waarin we dit thuis in kunnen halen! 's Avonds kwamen we nog even bijeen. Onder het genot van een drankje, praatten we wat bij en Vera

speelde liedjes op haar gitaar. Dat was erg gezellig.

Donderdag 3 mei

Uitstelling van het Allerheiligste in het kerkje van Garabandal.

Onze laatste hele dag in Garabandal. We bleven vandaag in het dorp. Natuurlijk verzorgde Pater van de Bol een H. Mis. De meeste gingen, waarschijnlijk voor de laatste keer van deze bedevaart, nog even naar de pijnbomen. Naar die mooie plek, waar je tot rust komt. Draaide je je om, dan had je een ontzettend mooi uitzicht van het dorp en de bergen eromheen.

De cameraploeg maakte opnames van het kerkje, de pijnbomen, enz. voor een tv-uitzending in Nederland, die eind mei heeft plaatsgevonden.

's Avonds bekeken we een video over Garabandal. Leuk, om alles wat je zelf hebt gezien in een video terug te zien.

Vrijdag 4 mei

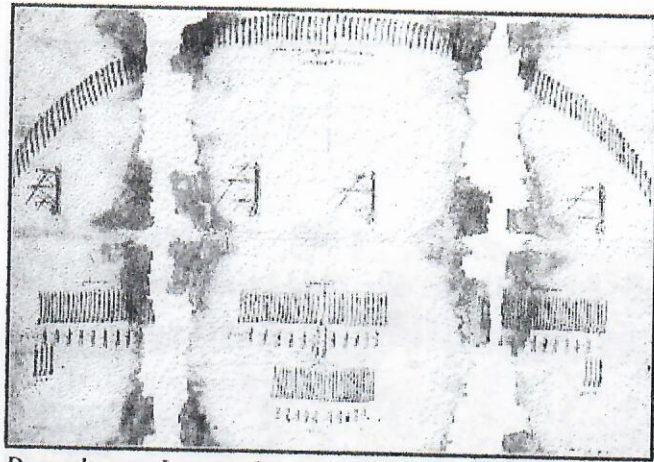
's Morgens eerst een H. Mis, daarna hebben we ontbeten, kamers netjes achtergelaten en daarna gingen we rond half 10 weer naar huis.

Onze bedevaartweek was ontzettend snel voorbij gegaan. Het was een mooie reis, waarin we veel mooie dingen hebben gezien. Onderweg zijn we langs onze medepelgrim in het ziekenhuis gegaan om zijn koffer te brengen. Hij moest nog een paar dagen in het ziekenhuis blijven. Na zo'n 2 uur in de bus kwamen we aan op het vliegveld van Bilbao. We waren vroeg genoeg, dus konden we rustig nog wat eten en drinken en even naar de Taxfree shop. Daarna wachtten we op ons vliegtuig. Vanuit de wachtruimte hadden we een mooi overzicht van de stijgende en landende vliegtuigen. Al gauw konden we instappen en landende vliegtuigen. Al gauw konden we instappen en landende vliegtuigen. Al gauw kwartier waren we alweer in Brussel! Nadat we de koffers hadden gehaald enz. gingen we met de trein naar huis. Het duurde nog een tijdje voor we thuis waren. Het werd wel kwart over tien. We waren

heel erg moe van deze vermoeiende, lange reis, maar we waren weer veilig thuis aangekomen en sliepen die avond weer heerlijk in ons eigen bed! □ Sandra.

7 Oktober 1571 - 7 Oktober 2001

Op 7 Oktober wordt in de Katholieke kerk het jaarlijkse .Rozenkransfeest gevierd. Dit feest werd door de H. Paus Pius V ingesteld uit dankbaarheid dat de Ottomaanse (Turkse) vloot door de Christelijke vloot-alliantie van Venetië, Genua, Spanje en

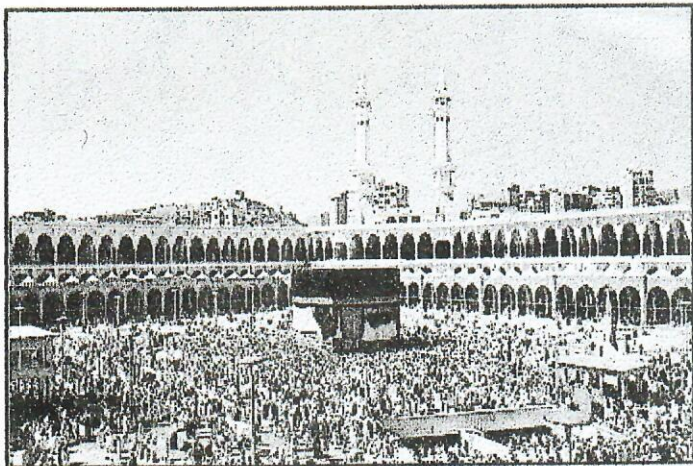
De zeeslag van Lepanto. Bovenaan de Turkse vloot, halvemaaan vormig opgesteld. Oude kaart van het nationaal Spaans archief in Simancas.

de Pauselijke staten, in de Griekse wateren van Lepanto werd verslagen. Had de Turkse vloot gewonnen, dan was misschien heel Europa onder heerschappij van de Islam gekomen.. Voor de zeeslag had de H. Vader gevraagd aan de gelovigen om vurig te bidden en te vasten en bovenal de Rozenkrans te bidden. Hier werd grootmoedig gehoor aan gegeven. Op de dag van de zeeslag van Lepanto, 7 Oktober 1571, terwijl de H. Vader aan het werk was met de kardinalen, onderbrak hij plotseling de vergadering, opende een raam, keek in de lucht, en riep uit: Het is nu geen tijd om over aangelegenheden te praten, onze grote verplichting op dit moment is God te danken voor de overwinning welke HIJ juist aan de Christelijke vloot heeft verleend'. Dit feit is zorgvuldig officieel bevestigd, en als geloofwaardig opgetekend, zowel in die tijd, en opnieuw tijdens het proces van zijn heiligverklaring. Als gevolg van deze miraculeuze overwinning verordende de Paus dat het feest van de Rozenkrans zou worden gehouden op de 1° Zondag van Oktober, als een blijvende dankbetuiging aan God. En in de Litanie van Loreto kreeg Maria deze nieuwe titel als; "Hulp van de Christenen".

Zondag 7 Oktober jl begon de westerse alliantie militaire doelen te bombarderen in Afghanistan, als reactie op de vernietiging van het World Trade Centre op 11 Sept. in New-York door zelfmoord-terroristen van de islamiet Osama Bin Laden. - . Toeval, of gaat het Christus de definitieve eindstrijd aan met de Islam?

De stichter van de islam (=absolute overgave van de mens aan God is Mohammed(=geprezene). De volgelingen protesteren tegen de naam islamieten en willen *moslims* (= die zich overgeven aan God) genoemd worden. De profeet Mohammed werd omstreeks 570 te Mekka geboren uit een arme tak van de aanzienlijke stam Queraish. Mekka was aanzienlijk niet alleen vanwege de grote handelsbelangen, maar ook omwille van de dienst in de grote heidense tempel, Ka'aba. Reeds vroeg wees geworden, werd Mohammed opgenomen en opgevoed door zijn oom Abu Talib. De armoede en de eenzaamheid in zijn jeugd ondervonden, zullen hem heel zijn leven bijblijven. Des te groter was het contrast, toen hij na een jaar

dienst bij de rijke weduwe Khadija, deze huwde. Zelf was hij toen 25 en Khadija 40 jaar oud. Dit huwelijk is altijd gelukkig gebleven, hetgeen reeds hieruit mag blijken, dat Mohammed gedurende haar leven monogaam bleef; het gaf het levenslicht aan twee zoons, die beiden jong stierven, en aan vier dochters, waaronder Fatima. Mekka was en is het cultureel en economisch maar ook het religieus centrum van Arabië. Dit schiereiland was destijds een achtergebleven gebied, behalve dat het zuidelijk deel in Hadramaut en Yemen destijds en reeds vele eeuwen tevoren tot vruchtbaarheid was gebracht door uitgebreide irrigatiewerken. Daarenboven was dit

Het heiligdom van de Islam in Mekka. In het midden de Ka'aba, de heilige meteor steen

zuidelijke deel de stapelplaats voor de oosterse specerijen uit China, India, Indonesië en Malakka aangevoerd. Deze goederen werden per karavaan in een lange tocht door heel het schiereiland vervoerd naar de twee grote rijken: het Romeinse rijk en het Perzische rijk. Op hun weg naar het noorden deden deze karavanen de vruchtbare oases aan als Mekka, Medina (destijds Yathrib), Tayma, Khaibar, Ta'if, enz.

Is het wonder dat deze oases handelaren aantrokken uit andere streken, zodat wij duidelijke tekenen vinden van joodse en christelijke nederzettingen uit die eeuwen. Met zekerheid staat vast dat er in Zuid-Arabië joodse dynastie- en het koningschap hebben bekleed en dat er uitgebreide christelijke nederzettingen bestonden in Najran. Het gevolg was dat er ook Arabieren gevonden werden, die in navolging van joden en christenen zich afwendden van het oude Arabische heidendom en het monotheïsme gingen aanhangen. Alles wijst erop dat ook Mohammed door dit streven was beïnvloed en duidelijk is in zijn prediking de joodse, maar ook de, jammerlijk genoeg, niet orthodox-christelijke invloed aan te wijzen. Hij was bezeten door het ideaal van het monotheïsme (één God) en verafschuwde het oude heidendom dat stenen en houten afgodsbeelden vereerde. Mediterend kon hij zich terugtrekken op de berg al-Hira, bij Mekka, totdat hij daar op zekere dag een stem meende te horen die hem aanspoorde om aan zijn volk de leer van het monotheïsme te preken. Eerst beangst geworden zette hij zich na een tweede waarschuwing van de engel *Gabriël* tot die taak.

Aanvankelijk had hij slechts zeer weinig succes vooral vanwege de felle tegenstand van de stam Quraish, die zich in zijn inkomsten bedreigd voelde. Na een jaar steeg de tegenstand zozeer, dat zijn kleine schaar van volgelingen de wijk nam naar Ethiopië, waar de christelijke vorst hen vol liefde opnam. Maar ondanks die vijandschap ging Mohammed onverdroten voort met zijn prediking. Al had hij wel iets meer succes, vooral toen mensen als Abu Bakr en Umar zich aan zijn zijde schaarden, op de duur begreep hij toch dat er in Mekka geen voortgang gemaakt kon worden. Nadat hij ongeveer tien jaren geijverd had voor de nieuwe leer, week hij in 622 uit naar Medina (*hijra*; begin islamitische jaartelling). Hier waren zijn vooruitzichten beter. Hij wist de gemeenschap in dienst te stellen van zijn idealen, zelfs hen die niet direct moslim werden

als bondgenoten in zijn strijd tegen Mekka te benutten.

De joden zouden zijn felste tegenstanders blijken, ondanks de moeite die hij deed om hen voor zich te winnen. Verschillende veldslagen tegen Mekka hadden weinig succes, nadat de slag van Badr zoveel belovend was geweest.

Door bondgenootschappen met de stammen uit de woestijn wist hij eindelijk de overmacht te krijgen, zodat in het jaar 10 na zijn overtocht naar Medina Quraish gedwongen was een compromis met hem te sluiten en hij als overwinnaar de stad binnentrok.

Twee jaren later stierf de profeet nadat hij reeds plannen gemaakt had voor verdere veroveringen, welke plannen door zijn opvolgers in de leiding zijner gemeente werden uitgevoerd en die zouden leiden tot de grote islamveroveringen, welke in 100 jaar tijds zich uitbreidden van Spanje tot in Zuid-China toe.

De koran is de verzameling van openbaringen, welke de engel Gabriël in naam van God aan Mohammed ingaf. Het is het woord van God, zoals het van eeuwigheid op de Wel bewaarde Tafel bij God berust, maar door de eeuwen door de achtereenvolgende profeten aan het mensdom is verkondigd. God heeft zijn woord achtereenvolgens bekend gemaakt door de profeten aan het joodse volk, daarna aan de christenen. De uiteindelijke openbaring wordt nu gegeven in een zuiver Arabisch door Mohammed, de zegel der profeten.

Oorspronkelijk dacht Mohammed dat de openbaring welke hij ontving gelijk was aan die van het O.T. en N.T. Bij God kan er immers slechts één waarheid bestaan. De tegenkanting van joden en christenen echter die opwierpen dat zijn leer in het geheel niet overeenstemde met de hunne, bracht Mohammed voor een beslissend dilemma. Zijn uitspraak: dat de joden en christenen de openbaring vervalst hebben, is tot de dag van vandaag het grote struikelblok, dat de godsdiensten van elkaar gescheiden houdt en in de verdere levensloop van de profeet hem tot steeds grotere strijd, vooral tegen de joden, gebracht heeft. -Al is dus de leer van de koran in vele punten verschillend van die van het O.T. en N.T., toch zijn er van de andere kant punten waarin christelijke en joodse invloeden duidelijk te bespeuren zijn. Dat Mohammed de Triniteit der christenen kon opvatten als tritheïsme (vader, moeder en kind - God, Maria en Jezus) getuigt van het weinig orthodoxe christendom dat hij in zijn omgeving vond. Wel wordt Jezus als profeet en Miryam zijn moeder, als uitverkoren schepsel erkend; zij beiden zijn nooit door de duivel aangeraakt; maar Jezus is niet de Zoon van God; want hoe zou God een zoon kunnen gebaard hebben? "Hij heeft zich noch een gezellin genomen, noch kinderen" (72/3).

Met grote kracht leert de koran het monotheïsme en de transcendentaliteit van God: Er is slechts één God, de Heer van de hemelen en de aarde, de Schepper, die recht zal spreken over de mens en hem ofwel zal belonen met de hemel of hem zal bestraffen met de hel. In die God moet iedere mens geloven evenals in zijn boeken, zijn engelen, zijn profeten, de laatste dag en de predestinatie van goed en kwaad.

De plichten die dit geloof de mens oplegt (de 5 zuilen van de islam) zijn: 1. de geloofsbelijdenis; 2. de *salat* (5 maal dagelijks bidden); 3. de *zakat* (legale aalmoes); 4. de vasten gedurende de maand Ramadhan; 5. de *haji*, bedevaart naar Mekka. Soms wordt als 6e plicht hierbij toegevoegd de heilige oorlog (Jihad) tegen alle niet-moslims. De besnijdenis, die in sommige streken als plicht wordt onderhouden, stamt niet uit de koran.

Eén punt dat de levenshouding van de moslims in de loop der eeuwen zozeer ging bepalen, vooral sinds de school van de theologische Ash'arisme als enige orthodoxe leer werd gepropageerd, is de leer der predestinatie. Over de wilsvrijheid van de mens geeft de koran geen eensluidende leer. Naast vele teksten, die spreken van de wilsvrijheid van de mens en de verantwoordelijkheid voor zijn daden, zijn er andere weinige die eerder getuigen van de onmacht van de mens tegenover de absolute van God. Het is deze leer die zozeer tekort zou gaan doen aan de achting voor de menselijke persoon en die sinds de 10^e eeuw na Chr. de landen van de islam in die apathie en achterlijkheid gebracht heeft, waarin verschillende islamitische landen nog verkeren. Wordt vervolgd □
Uit Catholica

Bernadette en haar Rozenkrans

Wij en onze Rozenkrans

Bij haar verschijningen van O. L. Vrouw in Lourdes, welke op 11 Febr. 1858 begonnen aan Bernadette Soubiroux droeg de Moeder Gods een rozenkrans. Een gebedsnoer dat sedert eeuwen onder de Christenen en bijzonder onder de eenvoudige gelovigen populair was geworden. Een simpele constatering, maar met een enorme draagwijdte.

Een aaneenschakeling van 'Onze Vaders gevolgd door tien weesgegroeten. Zich 5 maal herhalend. Hierbij overwegende de z.g. Blijde - Droevige - en Glorieuze geheimen. In zakformaat dus het geweldige mysterie van de Menswording van de Heer. Het verlossingswerk door Zijn lijden. Zijn Verrijzenis uit de doden en Hemelvaart. Tevens de Hemelvaart met ziel en lichaam van de Moeder Gods. Als voorloopster van de Christelijke hoop, dat ook wij eens met ziel en lichaam zullen verrijzen. Toen Maria voor de eerste maal verscheen, wist Bernadette niet dat het O.L.Vrouw was. Het aangezicht, heel jong, was zo wondermooi, dat Bernadette nooit zoiets had gezien op aarde: "daar zou je voor naar de hemel moeten gaan", zei ze.

In een ommezien zat ze op de knieën en greep naar haar Rozenkrans. Met het eerbiedig ontzag mengde zich in haar een grote genegenheid, een innige, diepe vreugde. Ze bleef almaar door de Verschijning aanstaren, die zo lief glimlachte en wenkte.

Ze wilde bidden. Maar toen ze het kruisteken wilde maken, trilde haar arm en ze kon hem niet omhoog krijgen. Toen ging het Meisje in de grot een weinig opzij staan, keerde zich meer naar Bernadette, die haar nog

duidelijk zag. Aan haar arm hing een lange Rozenkrans van witte kralen, verbonden met gouden schakels.

Toen ze zich recht tegenover elkander bevonden, maakte de verschijning plechtig eerbiedig een groot kruisteken en op dat zelfde ogenblik kon Bernadette het ook doen.

En terwijl die twee kinderen elkander aanstaarden, bad Bernadette langzaam Wees Gegroet na Wees Gegroet, de Verschijning liet telkens met haar de kralen van de Rozenkrans door de vingers glijden, doch bad alleen mee bij het Glorie zij de Vader. Bernadette ging geheel op in de liefelijke verschijning. In haar hartje was een wijd en diep geluk. Ze zag of hoorde niets meer, voelde niet eens de steen waarmee haar zusje haar van verre gooide.

Ze wist niet, Wie daar was. Ze vroeg het zich niets eens af. Ze vond "Dat" alleen maar "zo mooi, zo mooi, zo allerliefst". Ze kon slechts kijken en bewonderen en liefhebben. Nauwelijks was het rozenhoedje uit, of het Meisje in de grot maakte een kleine, vriendelijke buiging met het hoofd, groette glimlachend en verdween.

Maandag 1 maart, het zou de dertiende verschijning worden, vergezelden vader, moeder en tante haar weer naar de grot. De grote menigte, welke zich de laatste dagen rond het kind verdrongen had, maakte haar familie bezorgd; niettegenstaande de grote eerbied welke men voor het kind aan de dag legde, liep het gevaar, door de dicht opeengedrongen menigte vertrapt te worden bij het kruipen door de grot. Veldwachter Vergès zag, dat verschillende mannen met hun zware schoenen op haar handjes traptten, terwijl zij zich, steunend op de handpalmen voorover bukte om water uit het bronnetje te drinken.

"Ik zal ze wel eens op laten hoepelen, die boeren": had hij tegen de kleine Bernadette gezegd, toen hij ze die morgen aan haar huis als het ware af kwam halen om ze onder zijn bescherming te nemen. "Let u maar liever op de rozelaar", zei Bernadette, "en zorg, dat ze die niet aan raken".

Bij Massabielle gekomen, stonden daar tien soldaten: Alpenjagers met grote witte mantels om. "Is dat Bernadette?" vroeg een hunner aan juffrouw Estrade. "Ja, mannen!" riep hij uit, toen de juffrouw bevestigend knikte; "nu in het gelid voor haar uit!"

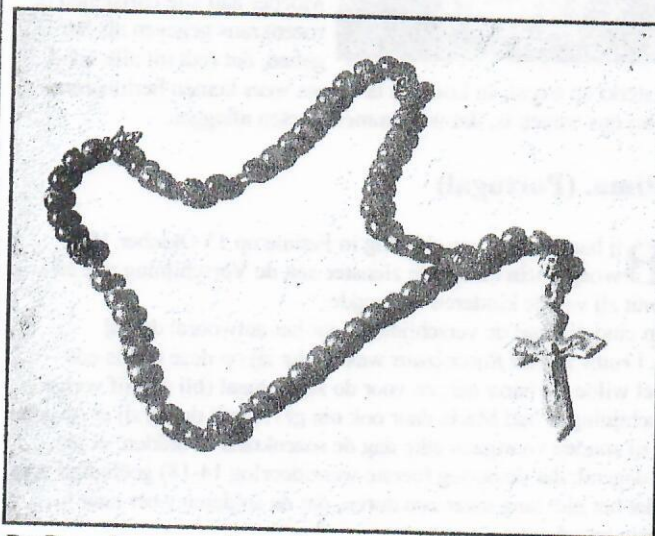
Dat was een moeilijk iets, op de glibberige helling. Maar de soldaten deden hun best. 't Waren herdersjongens uit de bergen en ze hielden van de kleine, die ook wel eens schapen had gehoed.

Voor het eerst was daar een priester aanwezig, abbé Dézaret; pas gewijd, nog zonder bediening. Hij oordeelde, met recht, dat het verbod van pastoor Peyramale, alleen de kapelaans van Lourdes gold. Toen de mensen hem zagen, riepen zij: "Laat die priester voor gaan!" Die priester gaf ons zijn indrukken weer:

"Bernadette, terwijl ze de kraaltjes van haar rozenkrans langzaam door de vingers liet glijden, bewoog nauwelijks even de lippen; maar heel haar houding en de uitdrukking van haar gelaat zeiden, dat haar ziel in verrukking was.

Welk een diepe vrede, welk een liefelijke rust, welk een hoge beschouwing! Haar glimlach overtreft iedere beschrijving... de blik van het kind naar de verschijning was niet minder verrukkelijk dan haar glimlach: niets is zo zuiver, zo rustig, zo vol liefde. Wat mij evenwel trof, dat was de vreugde en de droefheid, scherp als een tweesnijdend zwaard, diep als 'n afgrond, en toch niet in het minst de diepe vrede verstorend. De overgang van vreugde naar droefheid geschiedde met de snelheid van de bliksem en toch, in die overgang, niets ruws; een wonderlijke verandering... Rondom ons een diepe stilte, een heilige eerbied!"

Voor de verschijning had een naaistertje, Pauline Sans, een diep godvruchtig kind, Bernadette verzocht, gedurende de Verschijning haar Rozenkrans te gebruiken.

De Rozenkrans van Bernadette in het museum van Lourdes

Doch toen het kind goed en wel aan het bidden was, vroeg de verschijning haar, met een ernstig gelaat: "Waar is uw eigen rozenkrans?" Zij antwoordde, dat zij hem in haar zak had, "Laat eens zien!", zei de verschijning. Bernadette haalde haar eigen rozenkransje te voorschijn en hield het omhoog, om het te tonen. "Bedien u van die, zei de dame...."

Waarom stond de Verschijning er zo op, dat het kind haar eigen eenvoudig rozenkransje gebruikte? Met deze vraag zullen wij later op terugkomen. Bernadette heeft vanaf die dag nooit een andere gewild. Men heeft hem meermalen willen ruilen tegen een zilveren, tegen een gouden. Maar het kind heeft hem nooit willen afstaan. In haar museum te Lourdes is dat eenvoudige bruine rozenkransje met koperen schakels nog te zien, gevat nu in een kostbare schrijn.

De omstanders wisten natuurlijk niet, waarom Bernadette haar rozenkrans ophief. Haar vader riep de mensen toe: "Gauw, de rozenkransen omhoog!"...

Meer dan duizend mensen deden het.

Verder verliep de verschijning zoals de vorige dagen: het kind ging door de grot; terwijl een soldaat voor haar heen terug uit liep, om de mensen opzij te dringen.

De mensen kustten de grond zoals zij, gingen na haar drinken aan de bron.

De avond van die dag, zonder dat het bekend werd, de eerste genezing aan de bron geschied; de verlamde vingers van Catherine Latapsic, uit Loubajac, kregen haar bruikbaarheid terug.

Dat bevel van de H. Maagd, dat Bernadette zich van haar eigen rozenkrans zou bedienen, houdt m'n geest vast. Nooit vernamen we een uitleg van Bernadette.

Maar denken we aan dat voortdurend bidden van het rozenhoedje door de kleine zienster, 't Was haar eerste spontane daad. Bij het bidden van de rozenkrans ziet zij de verschijning weer in de nis komen, de andere dagen. Haar kaars geeft zij af, als zij door de grot gaat: haar rozenkrans nooit. Eigenlijk heeft ze hem heel haar leven nooit uit handen gegeven: de rozenkrans was haar ononderbroken gebed, het enige, dat zij kende, en had het zo heerlijk leren doen onder Maria's ogen. Eeuwen her heeft die lieve Moeder aan alle christenen de rozenkrans gegeven als het gebed, dat redt uit alle nood,

dat sterkt en troost. In Lourdes is zij ons weer komen herinneren, dat hij ons wapen is, dat we nimmer moeten afleggen.

Fatima. (Portugal)

Bij haar laatste verschijning in Fatima op 13 Oktober 1917 vroeg Lucia de oudste zienster aan de Verschijning wie zij was en wat zij van de kinderen verlangde.

En eindelijk gaf de verschijning haar het antwoord: dat zij O.L.Vrouw van de Rozenkrans was en dat zij op deze plaats een kapel wilde ter harer eer; en voor de zesde maal (bij de vijf vorige verschijningen had Maria daar ook om gevraagd) drong zij er op aan, dat zij zouden voortgaan elke dag de rozenkrans te bidden, er aan toevoegend; dat de oorlog (eerste wereldoorlog 14-18) geëindigd was en dat het niet lang meer zou duren, dat de soldaten weer naar huis zouden terugkeren.....

Amsterdam.

Toen Maria op 25 Maart 1945 op het feest van Maria Boodschap voor de eerste maal verscheen in Amsterdam als de latere 'Vrouw van alle Volkeren' en haar eerste Boodschap gaf aan mej. Ida Peerdeman, aanschouwde en hoorde deze het volgende:

"Ik zie links omhoog van mij iemand staan, gekleed in een lang wit gewaad, echt vrouwelijk! Het lijkt mij de H. Maagd. Ze zegt tegen mij:

Die 3 is maart, die 4 april en 5 is 5 mei", terwijl Zij dit zegt, steekt Ze eerst 3 vingers op, daarna 4 en vervolgens 5 vingers. (Op 5 Mei 1945 capituleerden de Duitse troepen in Nederland)

Dan laat Ze de Rozenkrans' zien en zegt:

"Daaraan is het te danken, volhouden!"

Garabandal Nrd. Spanje (1961-1965)

In dit Spaanse dorpje van het Cantabrisch gebergte is Maria als O.L.Vrouw van de berg Karmel bijna 2000 maal verschenen aan vier meisjes van 12 jaar.

In deze jaren heeft Maria alle huizen bezocht. Leidde zij de kinderen die in extase waren door de straatjes van Garabandal naar haar Zoon in het H. Sacrament.

Zij heeft toen als het ware van Garabandal een tweede Nazareth gemaakt.

Zeer bijzonder was dat zij de kinderen leerde, de rozenkrans langzaam en meditatief te bidden. De bandopnamen getuigen hoe Conchita in extase langzaam en devoot de rozenkrans bidt. En de Spaanse toehoorders weer op hun snelle Spaanse wijze antwoorden. Vele malen gaven de kinderen aan Maria allerlei godsdienstige voorwerpen te kussen aan. Zoals prentjes, kruisen, medailles, trouwringen en rozenkransen.

Op de foto ziet men hoe Loli één van de ziensters verschillenderozenkransen aan Maria te kussen aanbiedt. En wanneer Loli niet meer wist aan welke persoon die rozenkrans toebehoorde dan vroeg ze het aan Maria. En de Moeder Gods zei het haar. En zo kreeg een ieder z'n eigen rozenkrans terug.

Tot besluit.

Wie het bovenstaande met een eerlijke en open geest gelezen heeft, zal het duidelijk zijn geworden dat Maria het rozenkransgebed ten sterkste aanbeveelt.

Steeds verschijnend met een rozenkrans is het duidelijk dat het haar lievelingsgebed is, welke ons via Haar tot haar ZOON voert, de Bron van het echte en eeuwige leven.

"Waar is uw eigen rozenkrans?" vroeg Maria bij haar dertiende verschijning op 1 Maart 1858 aan Bernadette.

"Waar is uw eigen rozenkrans?", vraagt Maria in het jaar 2001 met droefheid aan de vele miljoenen katholieken in de wereld die van haar vervreemd zijn.

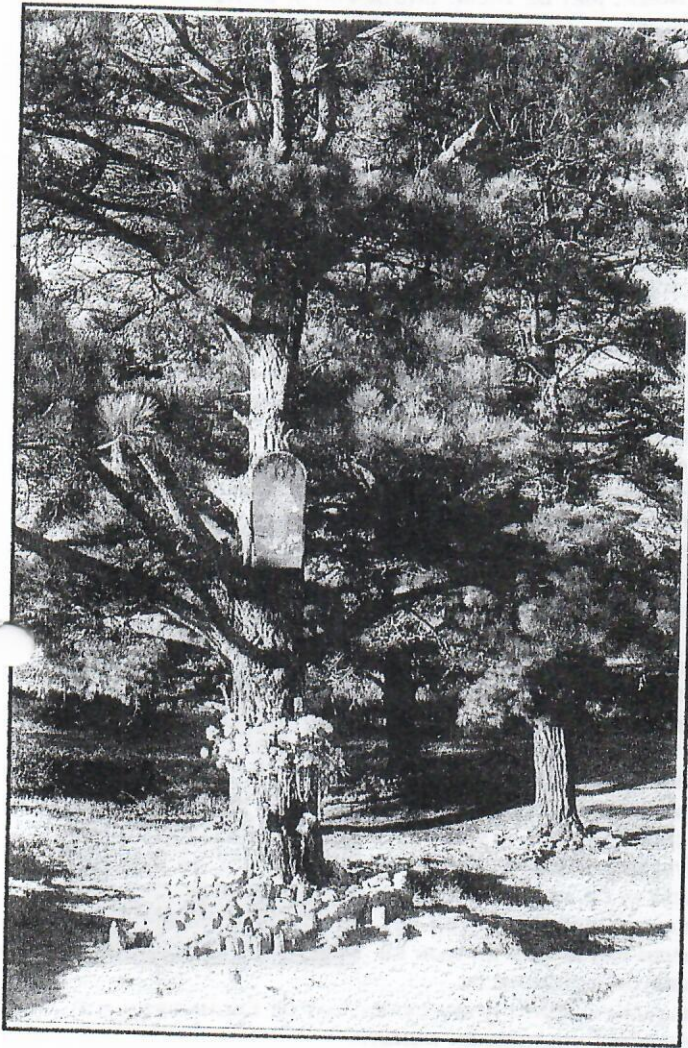
De Katholieke kerk heeft de laatste eeuw, bij monde van verschillende Pausen het rozenkransgebed ten sterkste aanbevolen. En ook onze H. Vader Paus Johannes Paulus II geeft door zijn voorbeeld en zijn toespraken aan dat het Rozenkransgebed een geweldig hulpmiddel is, in onze opgang naar de HEER. De Moeder Gods zal zeker niet in gebreke blijven haar kinderen te belonen die op een onbaatzuchtige wijze trouw het rozenkrans gebed bidden en verspreiden.

Wij willen eindigen met de laatste woorden van het 'Wees Gegroet':

"Heilige Maria, Moeder van God, bid voor ons zondaars, nu en in het uur van onze dood. Amen."

De pijnbomen

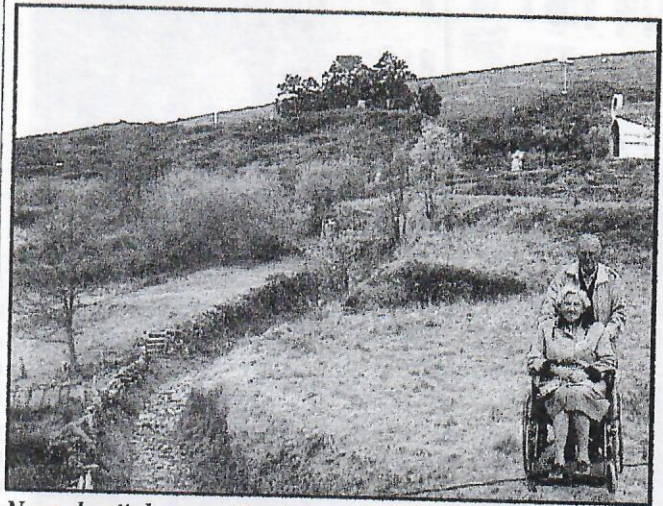

Toen ik naar Garabandal ging dit voorjaar, was ik eigenlijk niet zo geïnteresseerd in de plaats van de verschijningen zelf, namelijk de pijnbomen. Natuurlijk, ik wist dat Conchita er vaak naar toe ging om te bidden en ik herinnerde me ook een indrukwekkende foto dat ze midden in de cirkel van die bomen in extase omhoog zat. Ik was echter meer gebiologeerd door de voorspellingen die daar gedaan waren, de ziensers en de dorpelingen en hun houding ten opzichte van het gebeurde. Ik probeerde me voor te stellen hoe het zou zijn om op te groeien in een dorpje als Garabandal en dan zoiets groots als dit mee te (moeten) maken. Vandaar dat het pas op de derde dag van ons verblijf was dat ik eens een bezoekje ging brengen aan de pijnbomen. Bovendien was het toen nog een soort wanhoopsdaad, want ik had een zware dag achter de rug en een uitvlucht nodig om even geen mensen meer te zien. Het regende hard en er stond een genadeloze wind; geen kip zou die berg op gaan, schatte ik zo in. Ik kreeg gelijk, maar moest mijn gelukje wel betalen met een flinke stoot kou, wind en glibberige stenen op het pad die, naarmate ik de berg besteeg, steeds verraderlijker leken te worden. En ja hoor, op de steile helling gleeed ik fijn in de modder. Daarvoor was ik misschien een vat vol irritatie, vermoedheid en verdriet, daarna leek het meer op wanhoop. Toen ik om het laatste stuk rotsachtig gebergte was heengelopen die de pijnbomen nog aan mijn ogen onttrokken, stond ik met mijn rug naar de plaats toe, gedwongen op dat moment om uit alle macht mijn plu weer in het gareel te krijgen. Uiteindelijk draaide ik me om en liep een paar passen op de pijnbomen toe. Ik weet niet waarom, maar ik schrok nogal van wat ik zag en vooral ook voelde.

Daar was God. Ik kan het niet verklaren, je moet het maar van me geloven. Dat sterke gevoel ging gepaard met innerlijke

rust, troost, en diep ontzag. Ik was zo ontzettend klein daar. De heftige rukwinden van zoëven drongen niet tot deze plek door. Wel een melodieuze, fluisterende ruis die van boom tot boom leek te gaan. Ergens tussen die machtige, gigantisch hoge bomen, daar was Hij. Ik begon spontaan tegen Hem te praten, ondertussen speurend naar een glimp van Zijn aanwezigheid. Helaas had ik nog steeds gewone, "aardse" ogen dus dat lukte niet, maar ik kan me niet herinneren dat ik ooit ergens ben geweest waar God zo tastbaar was als op die heilige plaats en op dat moment. Bovendien was ik ontzettend blij, alle ellende van daarnet was gewoon weg. Heel even liet de Hemel zich van heel dichtbij zien en ik kan niet echt duidelijk uitleggen hoe dankbaar ik daarvoor was. En nu nog steeds.

De dagen daarna had bijna niets mijn serieuze aandacht behalve de pijnbomen. Zij speelden voortdurend in mijn achterhoofd en ik verlangde ernaar toe te gaan. We hebben er gezongen, gitaar gespeeld, gebeden en gekeken. Maar vooral de heiligheid van die plek trok aan, en doordrong je. Het was alsof je 'gezond' weer van die berg afdaalde, en met nieuwe kracht. Wat dat betreft wil ik

Naar de pijnbomen. Een barre tocht voor gehandicapten

ook nog vertellen van het echtpaar waarvan de vrouw ernstige artrose heeft en in een rolstoel zat. Zij zaten bij ons in het pension en waren een gezellige aanvulling op ons gezelschap. Niettemin vond zij het heel verdrietig dat ze nog niet "de berg op geweest was", en haar man vond dat ook. Maar als een van ons suggereerde dat ze het gewoon eens moesten proberen, schudden ze heftig nee, dat kon toch niet, het was te zwaar en iedereen had het afgeraden. Ze hadden rationeel gezien gelijk, de rolstoel kon er niet heen, tillen was te zwaar en lopen veel te pijnlijk. Maar na een paar dagen aandringen, wilde mevrouw dan toch een poging wagen, hoewel meneer het gekkenwerk vond en zichzelf het eigenlijk ook nog steeds niet zag zitten. Ze kreeg hulp van twee begeleiders om haar te ondersteunen en terug te brengen zodra het niet meer zou gaan. Deze mevrouw liep vreemd genoeg echter zelf de berg op, voetje voor voetje weliswaar. De begeleiders hoefden nauwelijks in te springen op het zware pad.

Na een half uur zaten man en vrouw samen te bidden, gezeten op de rots tegenover de pijnboom waar het beeld van Maria is geplaatst. "Dit is het mooiste moment van de reis", zei de man ontroerd en mevrouw zat letterlijk te stralen. Het is niet onmogelijk voor God, daar waren we allemaal van overtuigd nadat we weer veilig terug waren in het pension. Nee, niets is onmogelijk voor God en wat zou Hij niet liever willen dan zoveel mogelijk mensen naar boven te brengen bij Maria, om te delen in de vreugde van die plek en Haar daar te eren. Terug in Nederland miste ik de pijnbomen. En was jaloers op de inwoners van Garabandal, die zo'n ongelooflijke plek hebben vlak achter hun huisjes. Wat mij betreft de mooiste Achtertuin van de wereld. □

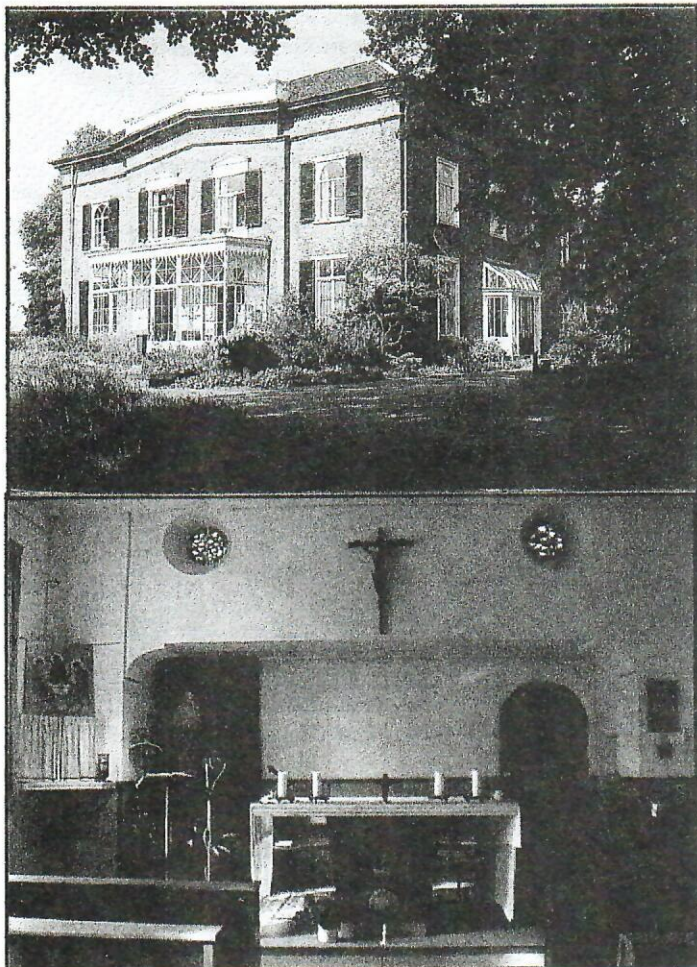
Vera van Dijk.

INFORMATIE

BASISRETRAITES IN DE FOYER "KLEIN SION" IN LEUVENHEIM

BASISRETRAITES, SPECIFIEK VOOR DE FOYER DE CHARITÉ, ZIJN EEN ANTWOORD OP DE GROTE VRAGEN VAN NU. IN HET LICHT VAN HET CREDO, VAN HET EVANGELIE EN VAN DE CONSTATE PREDIKING VAN DE KATHOLIEKE KERK GEVEN ZIJ EEN TOTAALBEELD VAN DE VOORNAAMSTE WAARHEDEN. ZE LEGGEN NADRUK OP HET VADERSCHAP VAN GOD DIE LIEFDE IS EN OP HET MOEDERSCHAP VAN MARIA.

De Foyer van Leuvenheim met de intieme kapel

DE RETRAITES STAAN OPEN VOOR IEDEREEN (KATHOLIEK, PROTESTANT, GEDOOPT, ONGEDOOPT, JONG EN OUD, MAN EN VROUW). ZE RICHTEN ZICH TOT ALLEN DIE GOD ZOEKEN OF DIE ZOEKEN VOORUITGANG TE MAKEN IN HUN GELOOFSLEVEN, HUN GEBED OF APOSTOLAAT. DAAROM MOET IEDEREEN DE HELE RETRAITE VOLGEN EN DE STILTE BINNENGAAN DIE VOOR ALLEN GELDT.

DE LAATSTE BASISRETRAITE VAN DIT JAAR :

KERSTMIS 26 DEC. TOT 1 JAN. 2002

TENZIJ ANDERS AANGEGEVEN, WORDEN DE RETRAITES ALLE GEGEVEN, WORDEN DE RETRAITES ALLE GEGEVEN DOOR DE FOYERVADER (VADER JOZEF HORSTHUIS)

OOK VOOR EEN PERSOONLIJKE RETRAITE BENT U VAN HARTE WELKOM. IN DE RUST VAN DE NATUUR KUNT U ROND WANDELEN . U GENIET VAN HET GELDERSE LANDSCHAP, VAN DE IJSELVALLEI. U HEBT VERDER EEN EIGEN KAMERTJE OM U TERUG TE TREKKEN.

EN DE KOSTEN? LAAT IEDER GEVEN NAAR WAT HIJ IN ZIJN HART HEEFT BESLOTEN, ZONDER PIJN EN ZONDER DWANG, WANT

DWANG, WANT GOD HEEFT DE BLIJMOEDIGE GEVER LIEF. GIRONR. 1324597 TNV. J.H.HORSTHUIS LEUVENHEIM LEUVENHEIM LIGT AAN DE N 348 TUSSEN DIEREN EN BRUMMEN. MET DE TREIN: UITSTAPPEN IN DIEREN OF BRUMMEN.

VOOR MEER INFORMATIE: FOYER KLEIN SION. VADER JOZEF HORSTHUIS. PR. ARNHEMSESTR. 60, 6974AJK LEUVENHEIM. TEL. 0575-562832

DE VOLGENDE BOEKEN KUNT U BIJ DE FOYER BESTELLEN.

* MARTHE ROBIN. 'HET KRUIS EN DE VREUGDE' VAN RAYMOND PEYRET.PR. 200 BLZ. PRIJS F 10,- EXCL. PORT

* DE EUCHARISTIE GODS GROTE GAVE VAN VADER JOZEF HORSTHUIS, PR.

VOORWOORD VAN KARDINAAL A. SIMONIS

"DE EUCHARISTIE, GODS GROTE GAVE", ZO LUIDT DE TITEL VAN DIT BOEKJE, DAT ONS WIL INLEIDEN IN HET GEHEIM VAN ONS GELOOF. WE MOETEN DE AUTEUR DANKBAAR ZIJN, DAT HIJ DE MOEITE HEEFT GENOMEN DEZE CATECHESE TE SCHRIJVEN.

DAARIN PLAATST HIJ DE EUCHARISTIE IN HET LICHT VAN DE CHARISMATISCHE VERNIEUWING. OF MISSCHIEN BETER GEZEGD: DE CHARISMATISCHE VERNIEUWING ONTVANGT NIEUW LICHT VANUIT DE EUCHARISTIE, DIE BIJ UITSTEK EEN GEHEIM IS VAN DE HEILIGE GEEST. HET TWEDE VATICANS CONCILIE HEEFT IN DE LITURGISCHE VERNIEUWING EN IN ZIJN ECCLESIOLOGIE NIET VOOR NIETS WEER ALLE NADRUK GELEGD OP DE DERDE PERSOON IN HET MYSTERIE VAN GOD. EN HET IS JUIST IN DE KRACHT VAN DE HEILIGE GEEST, DIE OVER DE GAVEN VAN BROOD EN WIJN EN OVER DE VERZARNELDE GELOVIGEN WORDT AFGEROEPEN, DAT DE EUCHARISTIE ALS EREDIENST VOLTROKKEN WORDT.

TAL VAN ANDERE ASPECTEN WORDEN IN DIT BOEKJE BELICHT, DIE EEN RIJKER VERSTAAN VAN DE EUCHARISTIE MOGELIJK MAKEN. GAARNE DRUK IK DE WENS UIT, DAT DEZE EUCHARISTISCHE CATECHESE AAN HAAR DOEL MAG BEANTWOORDEN, NAMELIJK DAT DIT GELOOFSGEHEIM MEER EN MEER MAG WORDEN GEKEND EN BELEEFD ALS "GODS GROTE GAVE".

+ ADRIANUS KARDINAAL SIMONIS
AARTSBISSCHOP VAN UTRECHT

PRIJS F 12,50- EXCL. PORT

BIJ DE ST. GARABANDAL C. NEDERLAND POSTBUS 271, 2280 AG RIJSWIJK IS DE VIDEOBAND DE BOODSCHAP VAN GARABANDAL VERKRIJGBAAR NEDERLANDS INGESPROKEN.

DE PRIJS BEDRAAGT INCLUSIEF PORTO: F 40,-

DE VOLGENDE FOLDERS ZIJN VERKRIJGBAAR BIJ:

PELGRIMSVVERVOER GARABANDAL: WIM LANGEVELD.

J.P. GOUVERNEURLAAN 43, 2171 ES SASSENHEIM:

DE DE ENCYCLIEK MYSTERIUM FIDEI VAN PAUS PAULUS VI VAN 3 SEPT. 1965 OVER DE LEER EN DE VERERING VAN DE H. EUCHARISTIE. PRIJS F 5,- INCLUSIEF PORTO

DE DE SCHOTSE VEREERSTER VAN HET H. SACRAMENT, MARGARET SINCLAIR. PRIJS F 4,- INCLUSIEF PORTO

DE DE VERSCHIJNINGEN VAN, O.L. VROUW IN GARABANDAL. PRIJS: F 5,- INCLUSIEF PORTO.

DE HET DAGBOEK VAN CONCHITA. PRIJS F 6,- INCL. PORTO

DE ENIGE MEDITATIES EN RAADGEVINGEN VOOR HET H. SACRAMENT. PRIJS: F4,-

BID DE ROZENKRANS !!!